

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/129/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113203979
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2113203979.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Anton Jaček, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej pri výkone verejnej moci, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 19C/163/2013-97 zo dňa 4.12.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu, (ktorou sa domáhal zaplataenia majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 663,84 Eur majúcich vzniknúť žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica - ďalej tiež exekučný súd, pretože tento nerozhodol o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote 30 dní) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, 4, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ako i § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Vecne súd argumentoval zistením, že dňa 21.12.2006 bol doručený súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie a dňa 10.1.2007 bola doručená Okresnému súdu Senica žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd z pripojeného spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 1Er/588/2008, EX 1829/2008 (pôvodne Okresný súd Senica sp. zn. 12Er/22/2007) zistil, že v predmetnom spise sa žiadny návrh na zmenu súdneho exekútora nenachádzal. Navrhovateľ spolu s podaním doručeným súdu dňa 25.9.2014 predložil súdu kópiu návrhu na zmenu súdneho exekútora zo dňa 16.9.2010, ktorá nebola podpísaná a z ktorej vôbec nevyplýva, kedy mala byť doručená Okresnému súdu Senica, ani nepredložil žiadny doklad o doručení predmetného návrhu na príslušný exekučný súd. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že exekučný súd sa nedopustil nesprávneho úradného postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, nakoľko mu nebol doručený návrhu na zmenu súdneho exekútora, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania. I v prípade, že by bol doručený exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora, ktorého kópiu predložil navrhovateľ v tomto konaní, súd dospel k záveru, že exekučný súd sa nedopustil nesprávneho úradného postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, nakoľko Okresný súd Skalica dňa 19.9.2011 uznesením vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil s odôvodnením, že zmluva o pôžičke č. 53330741 uzatvorená medzi účastníkmi exekučného konania dňa 14.8.2005, ktorá bola exekučným

titulom a obsahovala neprijateľné podmienky, nemohla byť spôsobilým exekučným titulom, a preto by bolo nehospodárne, aby súd rozhodoval o zmene súdneho exekútora. Navrhovateľ svoje tvrdenie, že exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 368 dní, žiadny spôsobom nepreukázal, nakoľko nepredložil súdu žiadny dôkaz o tom, kedy mal byť doručený návrh na zmenu súdneho exekútora zo dňa 16.9.2010. Súd poukazuje na skutočnosť, že i v prípade, že by navrhovateľ preukázal, kedy mal byť doručený exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora, ktorého nepodpísanú kópiu predložil v tomto konaní bez akýkoľvek ďalších dôkazov o jeho doručení, v exekučnom konaní v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. V konaní odporca vzniesol námietku premlčania, ak došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal, kedy mal byť doručený návrh na zmenu súdneho exekútora exekučnému súdu a v pripojenom exekučnom spise Okresného súdu Skalica spis. zn. 1Er/588/2008, EX 1829/2008 (pôvodne Okresný súd Senica sp. zn. 12Er/22/2007) sa žiadny návrh na zmenu súdneho exekútora nenachádzal, súd sa vznesenou námietkou premlčania ani nezaoberal. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim podľa navrhovateľa v tom, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Navrhovateľ nepreukázal svoj nárok, nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože nepreukázal, že by mu trovy konania vznikli.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie. Ako odvolacie dôvody uviedol dôvody obsiahnuté v § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), písm. h) O.s.p., ods. 2 písm. c) a f) O.s.p. Žalobca predovšetkým namietal, že súd rozhodol v merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť až po založení zodpovednostného právneho vzťahu, čo má za následok nesprávnosť súdneho rozhodnutia, ktoré musí byť zrušené. Súd svojím rozhodnutím de iure i de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Podľa odvolateľa súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty, ktorá existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty, čo exekučný súd ignoroval a na čo zo zákona nemal oprávnenie. Podľa odvolateľa súd len s poukazom na skutočnosť, že on sám nepozná dôkazy, ktoré by ho uspokojovali v tvrdení o výške škody, zamietol návrh na znalecké dokazovanie, čím znemožnil žalobcovi objektívnym spôsobom preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku, na čo súd nemal udržateľné dôvody. Keďže výsledok znaleckého dokazovania mal tvoriť jeden zo základov pre rozhodnutie všeobecného súdu vo veci samej, súd založil svoje rozhodnutie na nedostatočne zistenom skutkovom stave. Podľa odvolateľa ďalej súdu neprislúši polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akéhokoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, napríklad i rozsah nevybavenej súdnej agendy. Žalobca vôbec nechápe aký môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Pokiaľ ide o oboznámenie sa so znaleckým posudkom č. 1/2014 o výške vznikutej škody a záveru súdu prvého stupňa, že nepreukázal, že by mu postupom exekučného súdu vznikla akákoľvek škoda, potom súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom, z ktorého jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli ním vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky. Zadanie vypracovania znaleckého posudku podal ešte 1.3.2013 a nakoľko vypracovanie znaleckého posudku je tak dôkladné a napokon aj zložité, jeho vypracovanie trvalo viac ako rok, pričom táto skutočnosť je skutočnosťou objektívnou, ktorú ani on sám nevedel ovplyvniť. V konaní tak boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a to vznik škody, existencia nesprávneho úradného postupu a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou, preto bolo potrebné v konaní rozhodnúť v súlade so žalobným petitom a prinajmenšom navrhovaným medzitimným rozsudkom. Ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcim nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh

na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde SR, bol súd povinný pred rozhodnutím vo veci o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), c) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu sa potom žiada dodať už len nasledovné:

Žalobca sa svojou žalobou z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Senica vo veci sp. zn. 12Er/22/2007, ku ktorému malo dôjsť k rozhodnutiu o zmene exekútora po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty v rozpore s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, domáhal náhrady majetkovej škody v celkovej výške 175,- Eur. Táto škoda predstavuje podľa žalobcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím súdu o nej. Zároveň si žalobca uplatnil i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 663,84 Eur (55,32 Eur za každý mesiac omeškania) s tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v § 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup žalobca videl v tom, že súd rozhodol o žiadosti na zmenu exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty s omeškaním viac ako 368 dní.

Z pripojenej kópie listín spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 7Er/298/2006 založených v spise bolo zistené, že súdna exekútorka JUDr. Viera Kučerová doručila Okresnému súdu Senica žiadosť o udelenie poverenia o udelenie poverenia dňa 10.1.2007. Dňa 23.1.2007 súd prvého stupňa udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 19.9.2011 č.k. 1Er/588/2008-30 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad kumulatívneho splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom, v preskúmvanej veci na žalobcovi.

Pojem „nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci“ nie je zákonodarcom v citovanom ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. výslovne definovaný, je uvedený len príkladom. Je však možné a to aj z ustálenej judikatúry vyvodiť, že ide o taký úradný postup, ktorý má vadu, ktorý nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Jedná sa o postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľa tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o postup priamo súvisiaci s výkonom právomocí orgánu verejnej moci. Nesprávnym úradným postupom nie sú len prípady, v ktorých orgán verejnej moci priamo koná (pri rozhodovacej činnosti), ale aj pri porušení povinnosť urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, prípadne ak ide o nečinnosť pri výkone verejnej moci.

Žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu škody z údajného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý v konaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora nekonal v súlade s ustanovením § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, keď rozhodnutie vydal po uplynutí lehoty 30 dní od doručenia žiadosti súdu.

V zmysle § 44 ods. 7 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase doručenia predmetnej žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia Okresnému súdu Senica oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

V danom prípade zamietajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo založené na tom, že v konaní nebolo zistené a navrhovateľom preukázané, že by navrhovateľ ako oprávnený v exekučnom konaní zákonným spôsobom požiadal o zmenu exekútora. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku konštatuje, že „súd z pripojeného spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 1Er/588/2008, EX 1829/2008 (pôvodne Okresný súd Senica sp. zn. 12Er/22/2007) zistil, že v predmetnom spise sa žiadny návrh na zmenu súdneho exekútora nenachádzal. Navrhovateľ spolu s podaním doručeným súdu dňa 25.9.2014 predložil súdu kópiu návrhu na zmenu súdneho exekútora zo dňa 16.9.2010, ktorá nebola podpísaná a z ktorej vôbec nevyplýva, kedy mala byť doručená Okresnému súdu Senica, ani nepredložil žiadny doklad o doručení predmetného návrhu na príslušný exekučný súd“. Takéto závery súdu prvého stupňa neboli odvolateľom spochybnené, preto odvolací súd byť i viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, už len konštatuje, že podmienka existencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v danej veci splnená nebola, preto potom nemohol vzniknúť ani žalobou uplatnený nárok navrhovateľa. Vzhľadom na to už potom nie je potrebné a tým je i nedôvodné vysporiadať sa s odvolacou argumentáciou žalobcu (potom i nesúladnou s argumentáciou prvostupňového súdu), ktorá je vzhľadom na vyššie uvedené už irelevantná a nespôsobilá zvrátiť výsledok konania.

S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd s použitím § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok, včítane správneho výroku o náhrade trov konania, (odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého) potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.